

الجمعية الإيرانية للأنسنة ووزارة الصحة

Evaluation of the analgesic effects of two doses of verapamil added to bupivacaine compared with bupivacaine alone in interscalene block

Faramarz Mosaffa, M.D.

Alireza Salimi, M.D.

Afshin Rasti, M.D.

ABSTRACT

Background: Adjuvant drugs have been proposed to be accompanied with local anesthetics to decrease onset of block and increase duration of block and analgesic efficacy. In this study verapamil has been added to bupivacaine to assess its additive analgesic effect in interscalene block.

Materials and Methods: In a double blinded descriptive analytical clinical trial 60 patients aged 18-40 years and ASA Class I-II were allocated randomly into three groups. In group (a) block was performed merely with bupivacaine (30cc) and 2cc normal saline. In group (b) block was performed with bupivacaine and 2.5mg verapamil and in group (c) with 30cc bupivacaine and 5mg verapamil. Onset of sensory block, motor block and total analgesia and also blood pressure and heart rate were assessed in all groups. Statistical analytic tests were used for data analysis. SPSS software (version 11.5) was used for analysis. P<0.05 was considered statistically significant.

Results: Our results clarified that verapamil decreased the onset time of anesthesia, motor block and total analgesia but there were not any statistically difference between adding 2.5 and 5mg verapamil to bupivacaine, ($p < 0.05$). No variation more than 20% from baseline was detected in blood pressure and heart rate among patients who received bupivacaine plus verapamil.

Conclusion: It seems that verapamil could be an effective adjuvant for bupivacaine in interscalene block compared with bupivacaine administered alone, as far as the decrease in onset time of analgesia and anesthesia is concerned.

Key words: Local anesthetic, Interscalene block, Verapamil, Onset of block.

مقایسه اثر دو دوز و راپامیل موضعی در بی دردی ناشی از بوپیو اکاین در بلوك اینتراسکالان

دکتر فرامرز مصafa

استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، بیمارستان اختر

دکتر علیرضا سلیمی

استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، بیمارستان لقمان حکیم

دکتر افشین راستی

متخصص بیهوشی

چکیده

سابقه و هدف: استفاده از داروهای مختلف به همراه داروهای بی‌حس کننده موضعی در تکنیک‌های بلوك اعصاب محیطی برای کاهش زمان آغاز بلوك و افزایش طول مدت بلوك و بهبود کیفیت بی‌دردی همواره مورد نظر بوده است.

این مطالعه به منظور بررسی اثرات یکی از داروهای همراه^۱ یعنی وراپامیل در بلوك اینتراسکالان صورت گرفته است.

مواد و روش‌ها: در این کارآزمایی بالینی دوسویه کور، ۶۰ بیمار کلاس ۱ و ۲^۲، کاندیدای جراحی اندام فوقانی در سنین ۱۸-۴۰ سال در سه گروه به صورت تصادفی تقسیم شدند.

بیماران گروه یک ۳۰ سی‌سی بوپیواکایین ۵/۰٪ همراه با ۵ میلی‌لیتر آب مقطر دریافت کردند.

به بیماران گروه دو ۳۰ سی‌سی بوپیواکایین ۵/۰٪ همراه با ۲/۵ میلی‌گرم وراپامیل موضعی و ۱ میلی‌لیتر آب مقطر داده شد.

بیماران گروه سه ۳۰ سی‌سی بوپیواکایین ۵/۰٪ همراه با ۵ میلی‌گرم وراپامیل موضعی دریافت کردند.

تمامی بلوك‌ها با استفاده از روش اینتراسکالان تغییریافته^۳ انجام شد.

مدت زمان آغاز بلوك حسی، بلوك حرکتی و آغاز بی‌دردی کامل، همچنین تغییرات فشار خون و تعداد ضربان قلب در بیماران مورد بررسی قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل نتایج از نرم‌افزار SPSS ورسیون ۱۱/۵ استفاده شد و مقادیر ۰/۰۵ p دارای اعتبار آماری در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: براساس یافته‌های ما وراپامیل موجب کوتاه شدن زمان آغاز بلوك حرکتی، بلوك حسی و زمان آغاز بی‌دردی کامل می‌شود؛ اما علی‌رغم کوتاه شدن نسبی زمان شروع بلوك در گروه سه، بین گروه‌های دو و سه تفاوت آماری معنی‌دار وجود نداشت. تغییرات فشار خون و ضربان قلب در هیچ‌یک از گروه‌ها بیش از ۲۰٪ نبود.

نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد تجویز وراپامیل همراه بوپیواکایین در بلوك اینتراسکالان می‌تواند موجب تسريع آغاز بلوك حسی و بلوك حرکتی و در نتیجه افزایش زمان مفید عمل جراحی شود که این، مؤید نقش داروهای بلوك کننده کانال کلسیم در ایجاد بی‌دردی است.

گل واژگان: بلوك اینتراسکالان، وراپامیل، زمان آغاز بلوك حسی و حرکتی، زمان آغاز بی‌دردی کامل

1. adjuvant

2. American Society of Anesthesiologists

3. modified interscalene

جراح فراهم شود.^(۲)

با عنایت به شناخت نقش یون کلسیم در ایجاد حس درد، استفاده از داروهای بلوک کننده کانال کلسیم به عنوان داروی کمکی در ایجاد بی دردی مطرح شده است که به عنوان یک گزینه مطرح و جدید در بلوک محیطی و مرکزی قابل بررسی است.

این مطالعه به بررسی اثر و راپامیل بر روی اجزای یک بلوک عصبی محیطی شامل آغاز بلوک حسی، زمان آغاز بلوک حرکتی و زمان آغاز بی دردی کامل و همچنین تأثیر آن بر متغیرهای همودینامیک بیماران می پردازد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه یک کارآزمایی بالینی دوسویه کور بود که به بررسی اثرات دو دوز و راپامیل (۲/۵ میلی گرم و ۵ میلی گرم) در میزان بی دردی داروی بوپیواکایین در بلوک اینتراسکالن در جراحی‌های اندام فوقانی پرداخته است.

معیارهای ورود به مطالعه شامل موارد زیر بود:

الف: سن بین ۱۸-۴۰ سال،

ب: قرار داشتن در کلاس ۱ یا ASA ۲ و عدم وجود بیماری‌های همراه،

ج: عمل جراحی غیر اورژانس بازو و آرنج،
د: عدم وجود سابقه اعتیاد به مواد مخدر و هرگونه سوء مصرف دارو و الکل و عدم دریافت داروهای مسکن و آرامبخش قبل از عمل.

در صورت عدم موفقیت در انجام بلوک یا استفاده از مسکن یا داروی اضافی حین عمل بیمار از مطالعه خارج می شد.

بیماران واجد شرایط شرکت در مطالعه برآسانس شماره انتهایی پرونده به وسیله تکنسین بیهوشی به ۳ گروه تقسیم می شدند و وی داروهای را با حجم‌های مساوی

مقدمه

کنترل درد امروزه بسیار مورد توجه مراکز بهداشتی است و OJCAHO در سال ۲۰۰۱ درد را به عنوان ششمین علامت حیاتی معرفی کرده است.^(۱)

تلاش‌های بسیار برای ایجاد بی دردی مؤثر و در عین حال مطمئن و بی خطر موجب شده است تا روش‌های مختلفی برای ایجاد بی حسی موضعی و دقیق در محل جراحی طراحی شود که هم امکان جراحی فراهم شود و هم از عوارض بیهوشی عمومی و تجویز سیستمیک برخی از داروها پرهیز گردد.

یکی از روش‌های ایجاد بی دردی و بی حسی و بی حرکتی موضعی انجام بلوک‌های اعصاب محیطی است که به دلیل نقش مهم در کاهش درد بعد از عمل و نیز کاهش زمان بهبود بعد از عمل به ویژه در جراحی‌های سریابی و در عین حال کمتر بودن عوارض جانبی نسبت به بیهوشی عمومی و تحمل راحت‌تر آن از سوی بیمار، امروزه به عنوان یک روش جایگزین برای بیهوشی عمومی مطرح شده است.^(۲)

شایع‌ترین روش کاربردی بلوک اعصاب محیطی، بلوک شبکه اعصاب برآکیال است که در اعمال جراحی شانه، بازو و آرنج با روش اینتراسکالن انجام می‌شود. در این روش شانه بیمار می‌تواند در هر وضعیتی قرار گیرد و با توجه به نقاط مشخصه^۱ در دسترس، انجام آن نیز ساده است.^(۱)

در این روش بسته به مدت مورد انتظار برای عمل از داروهای بی حس کننده موضعی مختلفی استفاده می‌شود که هریک دارای عوارض و در عین حال فواید خاصی هستند. به همین دلیل سعی شده است تا با افزودن داروهای دیگر به عنوان داروهای کمکی به داروی بی حس کننده موضعی موجبات افزایش رضایت بیمار و

1: land marks

تعريف آغاز بلوک حسی: تست سوزن در ناحیه عمل و مقایسه با اندام بلوک شده.

تعريف آغاز بلوک حرکتی: عدم توانایی بیمار در بالابردن یا گشودن^۵ ساعد و دست از ناحیه آرنج و مچ دست، در شرایطی که بازو در حالت عمود بر تخت و شانه و آرنج در حالت ۹۰ درجه فلکسیون^۶ قرار داشتند.

تعريف بی دردی کامل: اعلام عدد صفر از جانب بیمار بر اساس جدول امتیازبندی بیانی درد.^۷

متوسط مدت زمان مورد نیاز برای آغاز بلوک حسی در گروه ۱ (گروه شاهد) $12/8 \pm 3/41$ دقیقه، در گروه ۲ (گروه بوپیواکایین همراه $2/5$ میلی گرم و راپامیل) $9/95 \pm 0/88$ دقیقه و در گروه ۳ (گروه بوپیواکایین همراه 5 میلی گرم و راپامیل) $0/83 \pm 0/95$ دقیقه بود. مقایسه زمان‌های مزبور نشان داد که زمان مورد نیاز برای آغاز بلوک حسی در گروه ۱ به صورت معنی‌داری نسبت به گروه‌های ۲ و ۳ بالاتر بود ولی بین گروه‌های ۲ و ۳ علی‌رغم زمان نسبتاً کوتاه‌تر بلوک در گروه ۳ تفاوت آماری معنی‌داری وجود نداشت.

متوسط طول مدت آغاز بلوک حرکتی در گروه یک $20/4 \pm 8/11$ دقیقه و در گروه دو $11/65 \pm 2/71$ دقیقه و در گروه سه $9/8 \pm 1/5$ دقیقه بود.

مقایسه زمان‌های مزبور نشان داد که زمان مورد نیاز برای آغاز بلوک حرکتی در گروه ۱ به طور معنی‌داری نسبت به گروه‌های ۲ و ۳ بالاتر بود، اما بین گروه‌های ۲ و ۳ علی‌رغم زمان نسبتاً کوتاه‌تر آغاز بلوک در گروه ۳، تفاوت

آماده کرده و به پزشک تحويل می‌داد.

الف) گروه ۱ (گروه شاهد، تعداد ۲۰ نفر): ۳۰ سی‌سی بوپیواکایین $0/0/5$ همراه ۲۰ سی‌سی نرمال سالین.

ب) گروه ۲ (تعداد ۲۰ نفر): ۳۰ سی‌سی بوپیواکایین $0/0/5$ همراه $2/5$ میلی گرم و راپامیل موضعی و ۱ سی‌سی نرمال سالین.

ج) گروه ۳ (تعداد ۲۰ نفر): ۳۰ سی‌سی بوپیواکایین $0/0/5$ همراه ۵ میلی گرم و راپامیل موضعی.

در تمامی بیماران قبل از آغاز بلوک وضعیت فشار خون، ضربان نبض، حس و حرکت اندام مربوطه ثبت می‌شد. برای انجام بلوک از روش پارستزی استفاده می‌شد و بعد از یافتن شیار ایتراسکالن با سوزن، پارستزی ایجاد و سپس دارو در همان ناحیه تزریق می‌شد. در عین حال به علت عدم دسترسی به نرو لوکیتر^۱ استفاده از آن ممکن نبود.

فشار خون و نبض بیمار با استفاده از کاف دستی و پالس اکسی متري در طول جراحی کنترل و مقادير آنها ثبت می‌شد. شدت درد بر اساس نمره‌دهی بیانی^۲ از ۰-۱۰ در بد و ورود بیمار و بعد از گذشت ۱۰ دقیقه بررسی و ثبت می‌شد و سپس از دقیقه دهم تا سی‌ام هر یک دقیقه یک بار از بیمار سؤال می‌شد و به این ترتیب زمان آغاز بی‌دردی کامل ثبت می‌گردید. در تمامی موارد زمان آغاز بلوک حسی و حرکتی نیز ثبت می‌شد.

اطلاعات به دست آمده با استفاده از روش آنوفوا^۳ و پست هوک شیف^۴ مقایسه و در تمامی موارد $0/0/5$ دارای اعتبار آماری در نظر گرفته می‌شد.

یافته‌ها

در مجموع ۶۰ بیمار (۲۰ بیمار در هر یک از ۳ گروه) مورد بررسی قرار گرفتند. مقایسه سنی و جنسی در ۳ گروه یانگر تفاوت آماری معنی‌دار نبود.

1. nerve locator

2. numerical score

3. ANOVA

4. Scheff's Post Hoc

5. extension

6. flexion

7. numerical score

موجب بروز تغییرات معنی‌دار در شاخص‌های همودینا-
میک بیمار نمی‌شود.

عدم استفاده از نرو لوکیتر از جمله محدودیت‌های این
مطالعه است.

وراپامیل به عنوان یک داروی بلوك کننده کانال‌های
کلسیمی شناخته می‌شود اما می‌تواند بر کانال‌های سدیمی
نیز مؤثر باشد. چو^۱ در مطالعه خود اشاره کرده است که
وراپامیل موجب بلوك کانال‌های آهسته^۲ سدیم - پتانسیم
در عضلات عرقوق و قلب می‌شود. همچنین وراپامیل
سبب بلوك کانال‌های سریع^۳ مشابه با فرآیند ایجاد شده
در بی‌حسی موضعی می‌گردد.^(۴) کرایناک و همکاران^۴
برای نخستین بار طی مطالعه‌ای بر روی حیوانات مشخص
کردند که وراپامیل موجب مهار کانال‌های سریع به
صورت وابسته به دوز شده و موجب تقویت اثر پروکایین^(۵)
به عنوان یک داروی بی‌حس کننده موضعی می‌شود^(۶)،
اگرچه این مسئله وابستگی به دوز دارو در بررسی حاضر
اثبات نشد که این مورد شاید ناشی از کم بودن تعداد افراد
مورد بررسی باشد. وراپامیل می‌تواند موجب طولانی‌تر
شدن اثرات بی‌حسی لیدوکایین و تراکایین اینتراتکال به
صورت سینرژیسم شود. چو و همکاران مشخص کردند
که تجویز اپیدورال ترکیب وراپامیل و بوپیواکایین به
صرف کمتر مواد ضد درد بعد از عمل منجر می‌شود^(۷)
اما روبن^۸ طی یک مطالعه عنوان کرد که تجویز وراپامیل
همراه ماده بی‌حس کننده به صورت تزریق به غلاف
شبکه برآکیال، سبب افزایش زمان بی‌حسی موضعی شود،
اگرچه اثرات تقویتی ان به عنوان ضد درد در ترکیب با
مورفین مشخص نشد.^(۸) بررسی‌های متعددی از سوی

آماری معنی‌داری وجود نداشت.

متوسط مدت آغاز بی‌دردی کامل در گروه یک
 $25/1 \pm 5/3$ دقیقه، در گروه دو $12/75 \pm 3/0/9$ دقیقه و در
گروه سه $10/5 \pm 1/5$ دقیقه بود. مقایسه زمان‌های مزبور
نشان داد که زمان مورد نیاز برای آغاز بی‌دردی کامل در
گروه ۱ به صورت معنی‌داری نسبت به گروه‌های ۲ و ۳
بالاتر بود اما بین دو گروه ۲ و ۳ علی‌رغم زمان نسبتاً
کوتاه‌تر آغاز بی‌دردی کامل در گروه ۳، تفاوت آماری
معنی‌داری وجود نداشت.

حداکثر تغییرات فشار خون و حداکثر تغییرات نبض
برای هر بیمار به صورت درصد مشخص گردید و بر مبنای
داده‌های این مطالعه در هیچ یک از بیماران تغییرات بیش
از ۲۰٪ نسبت به فشار خون و ضربان قلب پایه وجود
نداشت.

حداکثر تغییرات فشار خون در گروه یک
 $0/0/9 \pm 0/0/4$ ، در گروه دو $0/10/6 \pm 0/0/4$ و در گروه سه
 $0/11 \pm 0/0/3$ بود.

مقایسه تغییرات فشار خون با روش آنوفا نشان داد که
علی‌رغم آنکه تغییرات فشار خون در گروه یک از دیگر
گروه‌ها کمتر بود اما تفاوت بین ۳ گروه از نظر آماری
معنی‌دار نیست ($F=1/48$ و $p=0/236$).

حداکثر تغییرات ضربان قلب در گروه ۱، $0/0/4 \pm 0/0/1$ ،
در گروه ۲، $0/0/2$ و در گروه ۳، $0/0/6 \pm 0/0/2$ بود.

بحث

نتایج مطالعه حاضر روش نشان داد که استفاده از وراپامیل
همراه بوپیواکایین به صورت مشخصی موجب کوتاه شدن
زمان آغاز بلوك بی‌حسی، بلوك حرکتی و آغاز بی‌دردی
کامل می‌شود، اگرچه تفاوت معنی‌داری بین دوزهای $2/5$
و 5 میلی‌گرم آن وجود نداشت. همچنین یافته‌های مطالعه
ما مشخص کرد که استفاده از وراپامیل با دوزهای مزبور

1. Choe

2. slow

3. fast

4. Kraynack et al.

5. Reuben

شروع اثر آن را کوتاه تر می کند.

نتیجه‌گیری

این بررسی نشان داد که از وراپامیل می توان به عنوان داروی کمکی با هدف کاهش زمان آغاز بی‌حسی و بی‌دردی و طبعاً برای افزایش طول مدت بی‌حسی مؤثر در جراحی استفاده کرد. در عین حال استفاده از داروی وراپامیل با دوزهای ۲/۵ و ۵ میلی‌گرم در بلوک، هیچ عارضه جانبی همودینامیک در بر نداشت و بین اثربخشی دوزهای مذبور تفاوت آماری معنی داری مشاهده نشد.

هاسه‌گاوا^۱، میراندا^۲ و کورتا^۳^(۴) منتشر شده‌اند که روشن کرده‌اند استفاده از بلوک‌کننده‌های کانال کلسیم همراه مواد بی‌حس کننده موضعی می‌تواند موجب افزایش اثرات بی‌دردی آنها شود اگرچه باید یادآور شویم که کورتا از نیوفدین یعنی یکی از ترکیبات دی‌هیدرو پیریدینی استفاده کرده بود حال آنکه وراپامیل یک ترکیب دی‌فنیل آلکیلامین است. به طور کلی اثرات این داروها را می‌توان به اثراشان روی فیرهای نوسیسپتر C^۴ مستقل کننده درد و نیز اثرات آنها بر فیرهای حسی تفکیک کرد. برای مثال ماده P که موجب تحریک فیرهای C می‌شود، در عین حال باعث فعالیت گیرنده سوروکینین او در نتیجه یک دپلاریزاسیون آهسته و طولانی مدت و تشدید جریان کلسیم از طریق کانال‌های کلسیمی NMDA و فعالیت فسفولیپاز C می‌شود. فسفولیپاز C موجب تشكیل پیامبرهای ثانویه داخل سلولی می‌شود که به دنبال آن کلسیم از رتیکولوم اندوپلاسمیک آزاد می‌شود. افزایش کلسیم داخل سلولی به افزایش بیان ژن داینورفین^۵ و ایجاد حساسیت مرکزی از جمله پدیده ویندوب^۶ و تقویت طولانی تر اثربخشی منجر می‌شود. به همین دلیل است که سالم بودن کانال کلسیم برای ایجاد پیام دردناک لازم است و از همین رو اختلال در حرکت یون کلسیم موجب تداخل با احساس درد می‌گردد.^(۵) در ضمن وراپامیل جزء رده دی‌فنیل آلکیلامین است که به صورت مخلوط راسمیک تولید می‌شود و در این مخلوط ایزومر راست‌گردان و راپامیل دارای اثر مهاری کانال‌های سریع سدیمی و بنابراین بی‌حسی موضعی است.^(۶) به همین دلیل ترکیب وراپامیل و بوپیواکاین در بلوک اینتراسکالن موجب افزایش کلی تعداد مولکول‌های ماده بی‌حس کننده موضعی در مجاورت عصب می‌شود. به عبارت دیگر افزایش غلظت ماده بی‌حس کننده موضعی در محل، موجب افزایش میزان انتشار دارو شده و زمان

-
- 1. Hasegawa
 - 2. Miranda
 - 3. Corta
 - 4. nociceptor C
 - 5. Dynorphin
 - 6. windup

REFERENCES

1. *EI Saeid; Steyn, M.P., Anserino, J.M. Clonidine prolongs the effect of ropivacaine for axillary brachial plexus block.* Can J Anesthesia 2000 Oct; 47(10): 962-7.
2. *Bouderka, M.A., Al-Harrer, R., Bouaggad, A. Neostigmine added to bupivacaine in axillary plexus block.* Ann Fr Anesthesia and Reanimation 2003 Jan; 22(6): 510-13.
3. *Choe, H., Kim, J.C., Ko, S.H. Epidural verapamil reduces analgesic consumption after lower abdominal surgery.* Anesthesia Analgesia 1998 Apr; 86(4):786-90.
4. *Kraynack, B.J., Gintauta, S.J., Lawson, N.W. Effects of verapamil on excitatory membranes.* Proc West Pharmacol Soc 1982; 25: 61-8.
5. *Reuben, S.S., Reuben, J.B. Brachial plexus anesthesia with verapamil and / or morphine.* Anesthesia Analgesia 2000 Aug; 9(2): 379-83.
6. *Hasegawa, A.E., Zancy, J. Influence of 3 L-type calcium channel blocker on morphine effects in healthy volunteers.* Anesth Analg 1997; 85: 633-8.
7. *Mirand, H.F., Bustamante, D., Kramer, V., et al. Antinociceptive effects of Ca channel blockers.* Eur J Pharmacol 1992; 217: 137-41.
8. *Corta, F., Bianchi, M., Argento, S. Effect of nifedipine on morphine induced analgesia.* Anesthesia Analgesia 1990; 70: 493-8.